

MY LUBIMY RUSINÓW

My lubimy Rusinów,
Ich zwyczaje prastare,
Plemię ruskie, co kocha
Swoich panów, swą wiarę,
I tę mowę sług naszych,
I lokajów, i chłopów,
I tę działość ich gołą,
I pokornych ich popów.
I te pieśni ich tęskne,
I ich taniec ochoczy,
Lud ten krzepki i dzielny,
Lud tak cichy, roboczy,
Jego grube siermięgi,
I chleb twardy, a zdrowy,
Jego chaty mizerne,
Jego konie i krowy,
Jego pracę na łanie
Polskiej przeszłości synów
I rycerzy wolności —
My lubimy Rusinów!
A za naszą tę miłość
My żądamy jednego:
Niech nikt oprócz nas nie śmie
Co bądź robić dla niego!
Niech nikt nie śmie siać rozdór
Między dworem i chatą,
Ani ostem zasiewać
Niwę zgody bogatą.
Lecz kto chciałby dla Rusi
Naszą ukrócić wolność
I rozrywać odwieczną
Naszych korzyści wspólność,
Siać w te serca poczciwe
Chwasty zwane oświatą,
I zapalać je szkołą,
I kłócić dwory z chatą,
Tworzyć literaturę
I gazety wydawać,
Między nami a nimi
Za pośrednika stawać,
Ten jest Moskal, szyzmatyk,
Hajdamackie skaranie,
Apostata, zaprzaniec,
Zdrajca kraju, mospanie!¹